

DOSSIERNo.: OD 1080

NAAM: INTERNATIONAAL CHRISTELIJK VAKVERBOND

Uit		In	Uit		In	Uit		In	Uit		In
Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum
4/6-48	y	4/6-48									
6/5-52	D	8/5									
7/5-52	c	7/5									

MINUTENBLAD

DOSSIER No. OD 1080

NAAM: INTERN. CHRISTELIJK VAKVERBOND

1) *Veritief toezicht op de ...*

LANDSDRUKKERIJ

INHOUDSOPGAVE

DOSSIER Nr. : OD 1080 NAAM INT. CHRISTELIJK VAKVERBOND

Volg Nr.	AFZENDER	Agenda Nr.	INGELEGD	
			Datum	Par.

13.6.51

No: 146.- DIENSTGEHEIM.-

10 Maart 1951.-

Onderwerp: "Geringe Communistische
invloed i/h Saargebied".-

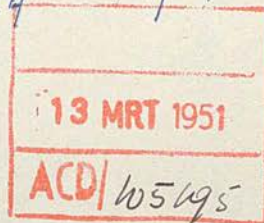
16.15
09.24

6.32
09.24

Bijlagen : één.-

A A N : B.II.-

V A N : W.-

Hierbijgaand heb ik de eer U te doen toekomen, een artikel uit de "Gazet van Limburg" van Zaterdag, 3 Maart 1951, betreffende bovenvermeld onderwerp, naar de inhoud waarvan ik U moge verwijzen.-

Interconfessionele vakbeweging in de Saar vorm van katholiek apostolaat

„Katholiek wil de Saar zijn en blijven!”

Communisten spelen geen rol

(Van onze Mijnstreek-redacteur)

SAARBRUCKEN. -- Men kent in het Saar-gebied niet als bij ons de katholieke vakorganisatie. Wel is er een begin gemaakt met een standsorganisatie voor de katholieke arbeiders. Zij telt momenteel 30.000 leden. Waar zij bestaat, heeft zij de steun der geestelijkheid. Waar zij nog niet is, bekommert de geestelijkheid zich niet over de gedachte der standsorganisatie. „Wij betreuren deze houding buitengewoon” zei mij een katholiek voorman uit de arbeidersbeweging. Hij voegde er aanstonds aan toe: „Indien wij onder onze priesters mannen hadden als een dr. Poels, een pater Jacobs, een pater Coisen, dan zouden wij er met onze standsorganisatie heel wat beter voorstaan.”

In het algemeen „vertelde deze arbeidersleider” ziet de geestelijkheid nog niet in, dat de standsorganisatie vaak de enige vorm van apostolaat is, die het mogelijk maakt in contact te komen met brede arbeiders-kringen die „het wel geloven”. Men probeert de oplossing der vaak beangstigende problemen te zoeken via de zuiver kerkelijke organisaties. Men heeft nog niet de diepe zin verstaan van het grote woord van Uw Poels: „Het allernoodzakelijkste werkterrein voor het apostolaat der katholieke leken is en blijft, het wereldlijk terrein van onze oprecht katholieke, maar niet-kerkelijke organisaties”.

Wat de vakorganisatie betreft: Van de ruim 170.000 arbeiders, zijn ongeveer 50.000 georganiseerd in de interconfessionele christelijke vakbeweging en ongeveer 75.000 in de eenheidsvakbeweging. Het getal georganiseerden is in het Saarland dus beduidend.

De eenheids-vakbeweging is ook hier praktisch in handen der socialisten. Het percentage communisten speelt geen rol. Maar de socialisten zijn, wat ik zou willen noemen, orthodox-marxistisch. Er is herhalve voor katholieken in de eenheids-vakbeweging geen plaats. Zij vinden elkaar met de gelovige protestanten in de interconfessionele christelijke vakbeweging, die steeds meer aan betekenis wint, ten koste van de eenheidsbeweging.

GEEN GELUKKIGE OPLOSSING, MAAR.....

Naar onze opvattingen is deze interconfessionele vakbeweging geen gelukkige oplossing. Maar spreekt men er met de katholieke leiders over dan zeggen zij: „De verhoudingen liggen hier toch geheel anders dan in Nederland, met zijn sterk gemengde bevolking. Vergeet U vooral niet, dat Saarland voor het grootste percentage uit

katholieken bestaat. Dit betekent, dat de katholieken niet alleen de leiding hebben in deze christelijke vakbeweging, maar er ook volledig hun stempel op drukken. Hier hebben zij een unieke gelegenheid, om de katholiek-sociale idealen uit te dragen buiten eigen rijen.”

De katholieke leiders oordelen, dat zij met deze vorm van apostolaat reeds goede successen hebben geboekt. Zij verwijzen naar redevoeringen en publicaties van protestantse, dat is Saarland van z.g. Evangelische zijde, waarin, vaak met naam en toenaam, de sociale gedachten van Rerum Novarum en Quadragesimo Anno worden uitgedragen. „Zouden wij niet zeer veel goodwill prijsgeven en aan invloed verliezen, indien wij de protestanten gingen uitschakelen, door zuiver katholieke vakorganisaties in het leven te roepen?”

Het probleem der scheiding tussen katholieke en protestantse arbeiders in eigen vakorganisaties noemen zij voor het Saarland niet actueel. Zij voegen hieraan toe:

BLOEIEND KATHOLIEK LEVEN.

Overigens bestaat er in Saarland een bloeiend katholiek leven. De geestelijkheid heeft geen reden tot ernstige klachten. Wat ik in Metz zag, komt in Saarland nergens voor. Daar woonde ik Zondagmorgen in de prachtige kathedraal de heilige Mis bij in de crypte, waar nog geen honderd gelovigen zich rondom de oude pastoor hadden geschaard, die er de heilige Mis opdroeg. „Waar zijn de gelovigen om de kerken te bevolken?” — dat is de bange vraag, die hier werd gesteld.

In Saarbrücken, de hoofdstad van Saarland, heb ik zelfs op doorde-weekse dagen mogen constateren, dat de heilige Diensten bijzonder goed „bezet” waren. En waarlijk niet alleen door oude mannen en vrouwen, maar ook en vooral door de jeugd.

„Katholiek wil de Saar zijn en blijven”, heeft nog onlangs een minister verklaard. De H. Vader heeft voor de Saar een „nuntius” aangesteld. Visitator dr. J. Schullien, zoon van een mijnwerker uit Altenkessel bij Saarbrücken.

Wanneer binnen afzienbare tijd bij Mittelberbach een nieuwe mijn zal verruizen voor een dagproductie van 7500 ton -- in Saarland weet men al te vertellen, dat deze mijn metertijd de grootste van Europa zal worden, welke eer nu nog de Staatsmijn Maurits voor zich opeist -- dan zal zij worden genoemd naar Sinte Barbara, die de patrones is van de Saarlandse mijnwerkers.

In het nieuwe districtskantoor van de (interconfessionele) christelijke mijnwerkersbond in Neunkirchen, zag ik dan ook haar beeld aan de wand. Voor ons een vreemde gedachte, dat ook protestantse ogen naar haar beeld schouwen wanneer protestanten en katholieken elkaar vinden tijdens studiebijeenkomsten en vergaderingen in dit gemeenschappelijke huis!

De "GAZET VAN LIMBURG"

te Maastricht

van Zaterdag, 3 Maart 1951.--

UITTREKSEL

Uit : OD 349

Naam: MAANDRAPPORTEN LIMBURG

••••• or : OD 1080

Naam: INTERNATIONAAL CHRISTELIJK VAKVERBOND

Ag. nr: 97462

Afz. : ID Heerlen

Datum: 11.11.50

Aard van het stuk: Maandrapport October 1950 gem. Heerlen.

Zie bijlage.

•••
Uitgetr. door: EMD

Op aanwijzing van: B III

Datum: 18-5-51

blz 2

300

eveneens toe terug te keren en zich principieel te organiseren. De Communisten daarentegen drijven langzaam in de richting van de E.V.C.

Het Bestuur van de Christelijke Mijnwerkers-Internationale vergaderde op 12 en 13 October te Heerlen onder voorzitterschap van J. van BUGGENHOUT. Na de gevoerde besprekingen werd het volgende communiqué uitgegeven:

"Het Bestuur onderzocht de stand van de besprekingen, die sedert 20 Juni j.l. te Parijs over het plan-Schumann zijn gehouden, met het doel de productie van kolen en staal van de 6 deelnemende landen samen te brengen.
"Het stelt vast:

- "1. dat de doorvoering van het plan, welke in Parijs wordt voorbereid, ernstige wijzigingen kan brengen in de economische bedrijvigheid van de landen en de sociale toestand van de arbeiders;
- "2. dat weliswaar vorderingen zijn gemaakt bij de besprekingen over de definitieve stand van de nieuw te scheppen markt, maar dat in tegenstelling hiermede met betrekking tot het overgangstijdsperk nog vele moeilijkheden moeten worden overwonnen;
- "3. dat in bepaalde kringen de gedachte wordt gelanceerd, als zou de verwezenlijking van het plan niet meer noodzakelijk zijn in verband met de verhoogde internationale industriële bedrijvigheid;

300
1080

"Het Bestuur van de Christelijke Mijnwerkers-Internationale spreekt de mening uit en bevestigt hiermede zijn vroeger ingenomen standpunt, dat:

- "1. de verwezenlijking van het plan-Schumann noodzakelijk is voor de blijvende welvaart van de betrokken landen en in belangrijke mate zal bijdragen tot een goede verstandhouding van de volkeren en de vrede in de wereld. Deze doeleinden wetigen ruimschoots de offers, die van alle deelnemende landen en groepen gevraagd worden. Het Bestuur wenst in verband hiermede, dat de vertegenwoordiging van de werknemers in de verschillende organen van het plan-Schumann uitdrukkelijk worden verzekerd;
- "2. alle verantwoordelijke gezagsdragers en andere personen dienen samen te werken om een speedige, maar daarom niet overhaaste doorvoering van het plan te verwezenlijken."

Het N.V.V. en de daarbij aangesloten Algemene Nederlandse Mijnwerkers-Bond herdachten Zondag-middag, 15 October in druk bezochte feestelijke bijeenkomsten (twee zalen) het feit, dat het aantal leden, aangesloten bij de Socialistische Vak-Centrale in Nederland, voor het eerst de 400,000 had overschreden. De Voorzitter van het N.V.V., H.OOSTERHUIS, belichtte bij deze gelegenheid in een toespraak de positie van de socialistische beweging in de hedendaagse wereld, in Europa en in Nederland. De heer Oosterhuis zeide ongeveer het navolgende: De wereld is geteisterd door wereldoorlogen en is thans slachtoffer van economische crises en een koude oorlog. De wereld heeft echter slechts de keuze tussen socialisme en kapitalisme. Er is geen tussenweg. Wie zulks wel meent, vaart verkeerd. Deze wereld moet behoed worden voor de zegeningen van de communistische volksdemocratie. Voor wat Europa betreft, moet men niet spreken over herstel en wederopbouw, maar over socialistische reconstructie in politiek, sociaal en economisch opzicht. Herstel van het kapitalisme of beter gezegd van het kapitalistisch systeem is uit de boze. In Nederland is reeds veel bereikt na de oorlog, maar er is nog veel te doen. Het levenspeil van de arbeiders moet op hoger plan gebracht worden.

DOSS. No.: DD 1080
GRT.: TRDDW
DATUM: 14-5-47
PAR.:

**CHR. VAKBEWEGING IN
DUITSLAND?
I.C.V.-deputatie te Berlijn**

Een deputatie van het Int. Chr. Vakverbond bestaande uit de heren Tessier (Frankrijk), Serrarens (Nederland) en Cools (België) heeft een bezoek aan Berlijn gebracht.

Tijdens een persconferentie in de Duitse hoofdstad, welke door ongeveer 40 journalisten werd bijgewoond, heeft de heer Serrarens medegedeeld, dat men t.z.t. ook een bezoek aan de verschillende zones wil brengen om de nu verzamelde gegevens tot een afgerond geheel te kunnen completeren. Eerst dan is een definitief oordeel mogelijk.

De delegatie heeft nauw contact gehad met de Chr. Dem. Unie, vnl. met Jakob Kaiser, die vóór het Hitlerregiem leider van de Chr. vakbeweging in Duitsland was. Ook werd een bezoek gebracht aan het bestuur van den Freie Deutse Gewerkschaftsbund, de eenheidsvakorganisatie van de Sowjet-zone.

Tijdens de persconferentie werden den heer Serrarens ook vragen gesteld over de schade, die Nederland door de Duitse bezetting geleden heeft, op welke vraag de Nederlandse vertegenwoordiger een aantal indrukwekkende cijfers uit de hieromtrent opgestelde regeringsrapporten genoemd heeft.

DD
1080

DESS. No.: *10 1000*
GRT.: *VOLKSKRANT*
DATUM: *13-5-47*
PAR.:

10 1000

I.C.V.-bestuur in Berlijn Bezoek volledig succes

Belangstelling voor christelijke vakbeweging aanwezig
(Van onze correspondent).

Het bezoek, dat de bestuursleden van het Internationaal Christelijk Vakverbond, de heren Tessier, Serrarens en Cool, aan Berlijn gebracht hebben, kan, indien men rekening houdt met het gestelde doel, een volledig succes genoemd worden. Voor het eerst sinds 1933 werd de gedachte der christelijke vakbeweging openlijk naar voren gebracht en werd een oude traditie hersteld. De christelijke vakbeweging, die stelselmatig in Duitsland wordt doodgezwegen, heeft zich weer aangemeld.

Gedurende hun verblijf te Berlijn voerden de bestuurders van de christelijke vakverenigingsinternationale besprekingen met Franse, Engelse en Amerikaanse autoriteiten, met het bestuur van het „Vrije Duitse Vakverbond”, met de voorzitter der christelijk-democratische unie in de Sovjetzone, Jakob Kaiser, en met oude christelijke vakbondbestuurders uit de CDU. Op een persconferentie voor Duitse journalisten werden het doel en de betekenis der christelijke vakbeweging uiteengezet. Uit de talrijke gestelde vragen bleek de grote belangstelling, die in Duitse kringen voor de christelijke vakbeweging heerst. Over hetzelfde onderwerp heeft de heer Serrarens een causerie gehouden over de Amerikaanse radio van Berlijn. Voor hun vertrek uit Berlijn werden de ICV-bestuurders nog ontvangen door Z. Em. Kardinaal von Preysing.

Gevraagd naar de indrukken van zijn reis, verklaarde de heer Serrarens mij, dat hoewel zijn bezoek aan Berlijn slechts als een eerste contactneming kan worden beschouwd, hij toch reeds de overtuiging heeft gekregen, dat de christelijke vakbewegingsgedachte meer toegewijde aanhangers telt dan men zou verwachten en dat ook onder de geallieerden hiervoor thans meer begrip heerst dan enkele maanden geleden. Zijn kennismaking met de eenheidsvakbeweging bevestigde slechts de juistheid van de in West-Europa gevolgde lijn om de christelijke vakbeweging niet in een of andere eenheidsorganisatie te doen opgaan.

BOSS. No.: 50 1000
CRT.: GAZ. V. ANTW
DATUM: 10-19/10-47
PAR.:

BT

001080

Oproep v/h INTERNATIONAAL VAKVERBOND tot de arbeiders

Een belangrijke vergadering van het I.C.V.
te Brussel

Het bestuur van het Internationaal Christelijk Vakverbond heeft op 15 dezer een belangrijke vergadering gehouden te Brussel.

Benevens tal van vraagstukken van innerlijke en organisatorische aard, heeft het bestuur verslag gehoord over de reis van de algemene secretaris dhr Serrarens, naar de Verenigde Staten, waar hij het I.C.V. vertegenwoordigde op de vergaderingen van de Economische en Sociale Raad van de Verenigde Naties. Het bestuur verheugde zich over de gunstige indruk, die het I.C.V. daar heeft gelaten en nam met belangstelling kennis van het «Memorandum over de Vrijheid van Vakbeweging», dat door de algemene secretaris bij de Economische en Sociale Raad werd ingediend.

De heroprichting van de christelijke vakbeweging in het Saargebied wordt eveneens met vreugde begroet. In dit verband wordt dan de toestand op gebied van vakbeweging in Duitsland, Oostenrijk, Italië en andere landen van Europa en van Zuid-Amerika onderzocht.

Het bestuur zal alles in het werk stellen opdat de regeringen der bezettende machten de rechten der christelijke vakbeweging zouden eerbiedigen en hunne opvattingen over vakbewegingsvrijheid in waarlijk democratische zin zouden hiezen. Maatregelen werden in dit verband getroffen.

Het bestuur van het I.C.V. onderzocht de door hem te nemen maatregelen in aansluiting met de oproep der Verenigde Naties ten voordele van de noodlijdende kinderen der gehele wereld en besloot een oproep voor de vrede te richten aan alle arbeiders van de wereld en bijzonder aan al deze, die de christelijke beginselen van vrede en naastenliefde zijn toegedaan.

OPROEP VOOR DE VREDE

De ijzigwekkende karavaan van de oorlog en zijn verschrikkingen, zijn rouw en zijn puinen, is ternauwernood voorbij, of daar tekent zich tegen de horizon reeds de spookgedaante van de toekomstige oorlog af.

De puinhopen van de bombardementen zijn nog niet opgeruimd,

en reeds berekent men mathematisch-nauwkeurig de vernietigingskracht van nieuwe oorlogsvindingen.

Het bloed van strijders en weggevoerden is ternauwernood op slagvelden en in concentratiekampen weggewist of daar spreekt men er weer volop van, dat andermaal bloed zal vergoten worden.

Naties dagen elkander uit en mensen treden in het strijdperk. De psychose van de «onvermijdelijke oorlog» wordt roekeloos verwekt.

In het bewustzijn van het gevaar, dat de mensheid bedreigt, in de overtuiging, dat alleen een nooit versagende kamp voor de vrede, die dag aan dag dient te worden opgebouwd, de wereld van de ondergang kan redden.

IN NAAM VAN DE ARBEIDERS, DIE HET VERDEDIGT,
IN NAAM VAN DE LEER, DIE HET HULDIGT,

richt het Internationaal Christelijk Vakverbond een dringende oproep tot alle arbeiders, tot alle volkeren, tot de regeringen en tot de Verenigde Naties.

Het brengt de regeringen en de volkeren in herinnering, dat het niet mogelijk is zich op te sluiten in de kluis van het nationaal egoïsme, die caricatuur van de waarachtige vaderlandsliefde.

Het vraagt alle arbeiders van de gehele wereld hun stem te laten horen over geographische en politieke grenzen heen, om zich in de strijd tegen de ellende te verenigen.

Het bezweert de verantwoordelijke leiders van de Verenigde Naties, wier taak het is de vrede op te bouwen, het Grote Verbond der Mensen te bevorderen om aan allen, in vrede en rechtvaardigheid, een menswaardig bestaan te verzekeren.

Het I.C.V. doet deze oproep in het volle bewustzijn, dat hij beantwoordt aan de wanhoopskreet van miljoenen wezens, die leven in angst om de dag van morgen en zich vertwijfeld afvragen waarom de Verstandhouding der Volkeren onmogelijk is om de vrede te bouwen, dan wanneer zij wel verwezenlijkt werd om de oorlog tot een einde te brengen.